

ger, som Commissionerne maatte finde tjenlige for Underviisningens Fremme, men ikke selv have Myndighed til at iværksætte, her paa Commissionernes Andragende tages under Dverveelse af Sogneraadene". Jeg tilstaaer, at jeg virkelig ikke ret er istand til at forstaae, at Noget for Alvor kan have Noget imod, at man, naar man nedsetter en Skolecommission, siger, at den skal have sin Opmaerkksomhed henvendt paa, hvad der kan være tjenligt for Underviisningens Fremme. Det er dog virkelig det Naturligste for en Skolecommission, og jeg veed ikke, hvortil den ellers skulde være. Naar det derefter hedder, at Skolecommissionerne skulle henvende sig til Sogneraadene, for at de kunne tage de tjenlige Foranstaltninger under Dverveelse, synes dette mig ogsaa at være saa mildt, at man umulig deraf kan udlede, saaledes som den ærede Rigsdagsmand gjorde, at man derved tager al Myndighed bort fra Sogneraadene. Forsaavidt det yderligere hedder, at Skolecommissionernes Forslag, naar Sogneraadene ikke finde dem tjenlige eller rigtige, kunne indbringes for vedkommende høiere Autoriteter", skeer derved ikke nogen Afgjorelse. Saadanne Forslag maae dog kunne indbringes for høiere Autoriteter, og maa det ikke være i Communens egen Interesse, at slige Spørgemaal kunne komme til yderligere Dretelse, naar de som sagt kun gaae ud paa, hvad der maa ansees for tjenligt for Underviisningens Fremme. Jeg troer derfor virkelig, at man lægger en overdreven Vægt paa disse Bestemmelser. — Med Hensyn til Hovedspørgsmaalet i Lovforslaget skal jeg endelig endnu bemærke, at naar jeg for mit Vedkommende har erklæret, at jeg kunde finde det naturligt og rigtigt, at det blev udtalt, at en Sag af den omhandlede Besskaffenhed, naar den blev bragt under Dverveelse mellem Skolecommissionen og Skoledirectionen, ogsaa blev bragt til Sogneraadets Kundskab, og at den selvfølgelig ogsaa, inden den kom til Afgjorelse, blev forelagt Sogneraadet, saa forekommer det mig, at Alt derved vil være naaet paa det nuværende Standpunkt, hvor man virkelig ikke kan sammenligne Skolevæsenet med Veivæsenet, og sige, at det One er ligesaa godt som det An-

det. Her er en Interesse, som har sin Form fra tidligere Tid, som endnu bestaaer, og som blev anerkjendt ved Landcommunalloven af 6te Juli 1867, nemlig Forordningen af 29de Juli 1814; dette blev udtrykkelig udtalt af den daværende Dretsfører, den nuværende Forslagsstiller. Naar Tilstanden er saaledes, forekommer det mig, at man ikke med nogensomhelst Villighed kan gaae videre, end jeg har antydet. — At den ærede Forslagsstiller nu skulde tage sit Forslag tilbage, har jeg ikke udtalt som Noget, jeg ventede af ham, men maa sige det dog kunde være muligt, at Resultatet, naar Forslaget kommer til at gaae videre, kunde blive det, at han selv erkjender, at det i sin Form kan finde en naturligere og tilstrækkelig Afgjorelse ad den Vej, jeg har antydet. Derom vil jeg i alt Fald endnu ikke opgive Haabet.

Chr. Jensen: Under den Forudsætning, at nærværende Lovforslag skal gaae videre paa sin Bane, trods den høitagtede Ministers Modstand mod samme, vil jeg gjøre en Henstilling til den ærede Indbringer af Forslaget saavel som til det Udvalg, der muligen faaer dermed at gjøre, om det ikke vil være nødvendigt at foretage en Endring i § 2 c, som bestemmer, at Commissionen skal afgive Betænkning over, hvorvidt der efter Lærens Begjæring eller i anden Anledning kan indrømmes extraordinære Ferier i en Skole. Dette forekommer mig at være en Bestemmelse, som er temmelig vidtløftig for det Tilfælde, at en Lærer ønsker at overvære en eller anden Ting, som kan nødvendiggjøre, at han maa ophæve Skolen for en enkelt Dag. Jeg kjender et Tilfælde, hvor en Skolelærer ønskede at overvære en Føllefest og i den Anledning skrev til Præsten Dagen forveien og tilkjendegav ham sit Duske om at overvære den nævnte Føllefest med den Anmodning, at Præsten ikke vilde have Noget imod, at han ophævede Skolen den nævnte Dag. Han fik det Svar af Præsten, at denne haabede at finde ham paa Skolen den nævnte Dag, påsende sin Gjærning, indtil han havde erholdt den befalede Tilladelse af sine Foresatte. Læreren, som nødig gav Slip paa at overvære Føllefesten,